No. 70. DINGSDAG 15 JUNIJ. 1858.

VIJF EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe,
Brengt ter kennis van 't algemeen, dat de **handelsprijzen** der GRANEN, LEVENSMIDDELEN en andere oorwerpen, aangevoerd op de weekmarkten in deze Provincie, gedurende de tweede helft der maand Mei ll., hebben bedragen, als volgt:

BENAMING DER VOORTBRENGSELEN.	MAAT EN GEWIGT.	ASSEN. Laagste		ASSEN. Hoogste		COEVORDEN. Laagste		COEVORDEN. Hoogste		HOOGEVEEN. Laagste		HOOGEVEEN. Hoogste		MEPPEL. Laagste		MEPPEL. Hoogste	
Rogge, winter	mud	6	00	6	70	6	40	6	80	6	65	7	10	6	25	7	00
» zomer	»																
Boekweit, zand	»	0	00	0	00		00	0	00	0	00	0	00	6	75	7	25
» veen	»	6	50	7	50	6	50	7	10	6	95	7	75	7	00	7	50
Aardappelen, vroege	»													0	00	0	00
» late	»													1	80	3	50
» ruige witte	»	2	00	2	30												
» roode Venlosche	»	2	10	2	40												
Hooi	500 Ned. pd.	00	00	0													
Stroo	»	14	00	15	00												
Eijeren, kippen	100 stuks	1	25	2	00	1	70	1	70								
» eenden	»					0	00	0									
Boter, gras	Ned. pond	0	65	0	77'		55		60	0	70	0	85	0	80	0	80
» hooi	»	0	00	0	00	0	00	0	00	0	00	0	00	0		0	

Op de weekmarkten te SMILDE was niets aangebragt.

ROGGE f 0.00 a 0.00 BOEKWEIT (Zand) f 0.00 a 0.00. (Veen) f 0.00 a 0.00. AARDAPPELEN (Late) f 0.00 a 0.00. (Roode Venloschen) f 0.00 a 0.00. (Ruige Witten) f 0,00 a 0,00. HOOIBOTER per Ned. pd. f 0,00 a 0,00. EIJEREN (Kippen) f 0.00 a 0.00.

Assen, 12 Junij 1858.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

OVERZIGT
der Belangrijkste Gebeurtenissen.

15 Junij.

Frankrijk is stil, maar pruilt.

Wat scheelt Frankrijk?

't Zou moeijelijk zijn, de ongesteldheid juist te omschrijven, omdat de zieke weinig durft zeggen en althans niet mag klagen, maar 't geen er wordt gemompeld van dingen die zijn en die zullen gebeuren, is zoo onwaarschijnlijk, ja zoo bespottelijk dikwijls, dat er in 't openbaar over te spreken, zou zijn, alle geloof daaraan in een oogenblik den bodem in te slaan.

Een relaas te geven van 't geen men in Frankrijk elkander onheilspellend in 't oor fluistert, is niet doenlijk, en te midden van al dit gebrom meent de ontstelde verbeelding van deze en gene het verschrikkelijk geraas te hooren van losgebarsten granaten, of de doodskreet van iemand, die verraderlijk wordt doorstoken.

Ginds — fluistert iemand — werd een militair huisbezoek gebragt bij eene Engelsche notabiliteit te Parijs, — daar spreken de Keizer van Frankrijk en de Russische gezant heimelijk lang en breed met elkander, en 't zal gewis zijn over eene alliantie tegen Europa, een verbond, waaruit het meesterschap dezer beide Potentaten over de wereld moet voortvloeijen.

Onze lezers begrijpen, dat er veel onwaars, dat er veel overdrevens is te vinden in al dat gemompel, maar zeker is het echter, dat de toestand van Frankrijk wel eenige vrees voor de toekomst wettigt. Immers, de overwinning door de liberale, dat is de anti-keizerlijke partij in Frankrijk, door de stembus behaald, de geest van tegenspraak, die meer onbewimpeld spreekt in sommige delibererende collegiën, het bedanken van enkele besturen van instellingen van weldadigheid, ter zake van den geforceerden verkoop van vaste goederen — dat alles zijn hoogstopmerkelijke verschijnselen, die ook 's Keizers aandacht in zoo hooge mate trokken, dat hij in een Ministerraad, op Fontainebleau gehouden, uitriep: „Mijne Heeren! wat denkt gij over onze positie, en vindt gij die verontrustend — zeg dan, wat onze hand te doen vindt!"

Allen zwegen.

De Keizer, die weinig zegt, maar zeer oplettend luistert naar ieder die tot hem spreekt, die, terwijl zijne Ministers hun oordeel uitspreken, met een pennemes of vouwbeen speelt, of figuurtjes knipt van papier, en terwijl hij schijnbaar zoo achteloos daar neerzit, uit al het gesprokene een geheel opmaakt, dat niemands gevoelen in alles, maar van elks meening iets heeft — de Keizer, die nooit lang wacht eer hij iets doet, sprong op uit de rij der verlegene diplomaten en riep: „Komaan, M. H.! laat ons ter jagt gaan!" 't Was, als of hij zeggen wilde: „gij weet het niet — dus moet i k het weten."

De circulaire van den Minister van Binnenlandsche Zaken, over den verkoop van vaste goederen der instellingen van weldadigheid, is, zooals onze lezers weten, gevolgd door een toelichtend postscriptum, luidende ongeveer: „doe wat u is gezegd, maar bedaard en ter bekwamer tijd!" 't welk somtijds kan beteekenen: „houd u alsof gij het doen zult, maar volbreng het in 't geheel niet. Zoo begreep het echter een der volbloed-Bonapartistische prefecten niet en hij schreef op zijne beurt eene circulaire aan de bewuste besturen van zijn departement, waarin hij eenigzins bedekt zeide: „ik verwacht van niemand uwer tegenstand in het volbrengen van een bevel, dat uwe finantiën zal vermeerderen!"

Droeg die prefect geen kennis van het keizerlijk postscriptum, de eerste circulaire nagezonden? Of is hij een van de zoodanigen, tegen wien men altijd zeggen moet: „niet al te veel ijver!" Genoeg, de sommatie van dien prefect wekte zeer veel ergernis, en de half-officiële bladen durfden hem reeds openlijk berispen.

Anderen zijn reeds bezig met zijn ontslag op te stellen.

De *Moniteur*, 's Keizers eenige stem, als hij tot het volk of tot Europa wil spreken en waartoe op het oogenblik geene andere gelegenheid is, zwijgt tot nog toe, en het publiek weet dus niet, wat het moet gelooven.

Dat er te midden van dien chaos van onzekerheid allerlei geruchten van minister-veranderingen, wijziging van regeringsbeginselen, te Parijs in omloop zijn, zullen onze lezers gaarne gelooven, doch iets zekers is dienaangaande nog niet bekend. Welligt, dat de afloop der verkiezingen voor de departementale raden wordt afgewacht, ten einde uit het resultaat daarvan tot een besluit te komen over zoo hoog gewigtige maatregelen.

De Keizerlijke Regering is zeer ontevreden over de hulde, door de Orleanisten aan het graf van de Hertogin van Orleans gebragt en toont dat door de *Constitutionnel*. „Ons Bewind", zegt dat blad, „bekreunt zich zeer weinig om de pelgrimstogten der vrienden van het vorig Bewind, om hunne berispingen, om hunne kwaadwilligheid, en het laat hun het genoegen, de kinderachtige zelfvoldoening om te beleedigen die hen beschermen en met weldaden begiftigen."

„De Keizerlijke Regering steunt op het volk en zoo is het keizerrijk een magtig en stevig gebouw."

Die zoo spreekt, is zeer kwaad, want het is de taal van een bitter hart.

Nu van Frankrijk naar Engeland — de Rijken, door een kanaal gescheiden, door eene papieren-alliantie vereenigd en vrienden in naam, met groote jaloerschheid, welligt met nog grooter vrees voor elkanderen bezield. In het Engelsche parlement werd Frankrijks toestand ter sprake gebragt. 't Was Sir *Charles Napier*, die inlichtingen vroeg nopens de krijgstoerustingen van Frankrijk. De Minister *Disraeli* antwoordde onmiddelijk en zeer geruststellend.

Hij zeide: „onze alliantie met Frankrijk is van den h a r t e l ij k s t e n a a r d en ik verwerp geheel en al elk denkbeeld van bezorgdheid voor den vrede.

„Engeland en Frankrijk willen vrede en vrede voor geheel Europa."

De heer *Disraeli* lachte als 't ware over de vrees van velen voor eene vredebreuk, maar er is ook een kiespijnlach, een lach, die vrees tracht te verbergen. Intusschen, het Lagerhuis hoorde hem met genoegen en ging zelfs opgeruimd uiteen, wel wetende, dat het Gouvernement waakt en dat John Bull vrij secuur zit op zijn eiland met honderde drijvende batterijen daarom en duizende monden van metaal.

En nu ook nog iets anders, dat genoegen gaf.

Z. M. Koning *Ferdinand* boog het hoofd voor Engelands magt en zeide: „ik zal de schadevergoeding geven voor de beide Engelsche machinisten, en de stoomboot *Cagliari* met hare bemanning is voor u."

De *Times* spreekt een hartelijk en opmerkelijk woord over Frankrijks toestand en over Frankrijks politiek. „Wij willen — zegt hij — vrede en vriendschap met Keizer *Napoleon*, maar niet alleen tot diens voordeel. Wij willen niet, dat hij ons, door zijne krijgstoerustingen, tot opofferingen dwinge, die gelijk staan met die van een wezenlijken oorlog."

Men is natuurlijk zeer benieuwd, naar het antwoord, dat daarop door den Franschen *Moniteur* of door een der Ministerieele bladen zal worden gegeven.

De *Times*, die overigens dikwijls meer zegt dan hij kan verantwoorden, spreekt deze keer vrij bezadigd en zeer verstandig; trouwens, dat men het er op toelegt om den krijgs-geest op te wekken, is zeker. Zoo sprak Maarschalk *Baraguay d'Hilliers*, op zijne inspectie-reis deze woorden: „geen geluk voor Frankrijk, dan door het keizerrijk — alleen het keizerrijk geeft ons *roem, eere* en *voorspoed*. Dat wij ons dus als een eenig man scharen onder de vanen van het keizerrijk en den Keizer verdedigen!"

En het keizerrijk is de *vrede?*"

Men ziet het, waarvoor de Maarschalk het keizerrijk houdt, en honderd duizenden soldaten *denken* wat hij zegt: het keizerrijk geeft *roem*. En de roem der soldaten, is hij ergens anders te vinden dan op het slagveld?

Engeland begrijpt om dit alles, dat het zich een sterken bondgenoot op het vaste Land moet zoeken, ten einde als afleider te dienen, als Frankrijk eens zin mogt hebben, om *roem* op het slagveld te zoeken en voor dit slagveld het begeerig oog vestigde op Engeland's bodem. Het vleide, om dit doel te bereiken, Oostenrijk, inderdaad geen n a t u u r l ij k e bondgenoot van John Bull, en Oostenrijk leende er het oor aan, in de hoop, dat de Rus, die den Oostenrijker nog altijd eene kastijding toedenkt, daardoor zijne roede te huis zou houden, maar het schijnt, dat de politiek van den Huize von Habsburg thans eenigzins weerhanig is, althans John Bull meent er niet op te mogen rekenen, en Prins *Albert* deed dientengevolge een uitstapje naar Berlijn, om daar te vinden wat Oostenrijk niet naar eisch wil of kan of durft geven.

Opmerkelijk is het, te midden van al dit diplomatiek- en krijgs-rumoer, hoe nederig Engeland zich steeds gedraagt tegenover Amerika. De *Times* toch roept: „onze kruisers schonden het zeeregt!"

De *Morning-Post* verzekert heel deftig: „Engeland zal de schadevergoeding geven, die Amerika vraagt." De *Morning-Chronicle* acht hen een don *Quchot*, die met beschaafde menschen zou willen vechten ten voordeele van West-Afrikaansche wilden, en de andere bladen, die anders denken, z e g g e n het niet.

Het Lagerhuis heeft bepaald, dat de raad van Indie zal bestaan uit 15 *leden*.

Uit het Land des oproers komen goede en kwade tijdingen, bv.:

„Lord *Campbell* bezette, zonder veel moeite, Bareilly, 't welk de hoofdplaats des vijands heette.

„600 Engelschen zijn omsingeld door 8000 insurgenten, met 15 stukken geschut.

„Rohilcund is geheel door de Engelschen bezet.

„Een Engelsch Generaal is gesneuveld.

„De ontwapening in Oude gaat geregeld voort.

„De positie der Engelschen wordt bij den dag moeijelijker en de hitte ontzenuwt de kracht der Engelsche armee, enz., enz."

Is de som van het voordeel voor de Engelschen of voor de opstandelingen het grootst?

Wij beslissen niet.

Ook uit China luiden de jongste berigten nog niet zeer vredelievend.

De gezanten van Engeland en Frankrijk zouden verklaard hebben, dat zij alleen met den Keizer zelven wilden onderhandelen. Het schijnt dus, dat de nieuwe Chineesche gezant niet veel nieuws medebragt en weer tijd zoekt te winnen.

Met den Keizer te spreken of onmiddelijk tot den Keizer te doen spreken, dat is het beste, zelfs zonder den hofwigchelaar, een meester in het liegen.

Ziedaar, een Overzigt van zeer belangrijke feiten, 't welk wij eindigen met den wensch, dat het volgende in vele opzigten m i n d e r gewigtig zal zijn, iets, waarop wij wel eenige hoop koesteren.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Waterhoogte. Arnhem, 12 Junij. 1.20 el; † A.P. 8.15. Gev. 0 d.

De Rijnhoogte te Keulen den 12 Junij 7 voet 3 duim of 7 voet 2 duim Rijnlands.

Terwijl men elders groote en dikwijls vergeefsche moeite doet, om de schatten magtig te worden, die in den grond, als 't ware voor elk te grijpen liggen, indien men daartoe slechts moeite en betrekkelijk weinig gelds ten offer brengt, [men denke aan den turf in Drentsch Californie!] haalde men op de kust van Terschelling met een duikertoestel in weinige dagen ongeveer vier ton gouds te voorschijn, en wel, zooals onze lezers reeds vermoeden, uit den romp van het schip *Lutine*, 't welk aldaar, nu ruim eene halve eeuw geleden, strandde. Alleen op 4 Junij heeft men 6 zilveren en 13 gouden staven opgedolven, gezwegen van de Spaansche matten, waarvan men ook een aanzienlijk getal opvischte. Opmerkelijk is het, dat de zilveren en gouden baren niet in 't minst beschadigd zijn. De duiker, die deze schatten bovenbragt, verhaalt, dat hij ook het roer van het schip ontdekte, dat de goud- en zilver-massa gevloerd ligt en dat men die zeer gemak-

kelijk meester kan worden, als men die ontdoet van eene laag zand van ongeveer 1 voet dikte.

Men zegt, dat het wrak, 't welk op 40 voet diepte in 't zand zit, 48 millioen guldens aan goud en zilver bevat, en is dit waarheid, dan zal de aannemer door de opdelving, indien hij dien schat te voorschijn haalt, rijk worden, wijl hij 15 percent van de waarde ontvangt. Ook de burgemeester van Terschelling, die als strandvonder 5 percent krijgt, en nog eenige andere heeren zullen fortuin maken. Toen de duiker de eerste gouden baar boven bragt, ontving hij eene premie van f 125.

— De Hooge Raad der Nederlanden heeft Vrijdag jl. bevestigd het arrest van het provinciaal geregtshof in Noord-Holland, waarbij de Hollandsche Spoorwegmaatschappij is veroordeeld tot schadevergoeding aan *van der Stuyt*, ter zake van het bekende spoorweg-ongeluk bij Schiedam.

— Men meldt uit Leyden 12 Junij:

Gisteren avond had op het zoo aangenaam gelegen Zomerzorg nabij onze stad, de feestelijke bijeenkomst plaats, door heeren studenten onzer hoogeschool, ter eere van Z. K. H. den Prins van Oranje ontworpen. De studenten, gevoelig voor de bewijzen van genegenheid, gedurende den tijd dat Z. K. H. als academieburger hier vertoefde, van zijnentwege ontvangen, meenden van hunne zijde een blijk te moeten geven, hoezeer zij de hun te beurt gevallen onderscheiding op prijs stelden. Dien ten gevolge werd den vorst eene uitnoodiging tot het bijwonen eener feestelijke bijeenkomst gedaan en door hem welwillend aangenomen. Aan een groot aantal ingezetenen was tevens door heeren studenten de gelegenheid geschonken om dit feest bij te wonen. Z. K. H. de Prins van Oranje, vergezeld van HD. gouverneur, jhr. *de Casembroot*, en adjudant, jhr. *de Kock*, werd bij zijne komst, die omstreeks te 8 uur plaats had, door de leden van het collegium ontvangen en onder het spelen van het *Wilhelmus* naar eene voor hem bestemde, met het vaandel der voormalige vrijwillige jager-compagnie en de banieren der verschillende faculteiten versierde plaats geleid. Aldaar gekomen werd hij door den praeses van het collegium, den heer *Zilver Rupe*, toegesproken, welke toespraak door Z. K. H. op eene gepaste wijze werd beantwoord. Te gelijker tijd werd hem onder het aanheffen van fanfares een prachtig in purper fluweel gebonden en met vergulde stempels versierd album aangeboden, waarna de muziek met het *Iö vivat!* inviel. Omstreeks 10½ ure vereenigden de prins van Oranje en de hem vergezellende heeren zich met de leden van het collegium (die den geheelen avond in 's vorsten tegenwoordigheid bleven) aan een collation, dat in eene aan den tuin grenzende en fraai gedecoreerde zaal was gereed gemaakt.

Na afloop van het collation vertoefde de jeugdige vorst nog eenigen tijd in den tuin en verliet omstreeks 1 ure het feest.

Het bovenvermelde album, aan de eene zijde versierd met de Leydsche Minerva en aan de andere met het koninklijke wapen, voert op de eerste bladzijde in gothische letters het opschrift: *Aan Z. K. H. den Prins van Oranje, het Leydsche Studenten-corps. 11 Junij* 1858, en houdt verder in de naamteekeningen der leden van het collegium, gevolgd van die der overige leden van het studenten-corps, faculteitsgewijze gerangschikt.

Batavia, 24 April. Volgens eene mededeeling in het jongste maandberigt van het Nederl. Zendeling-Genootschap, hebben omtrent 10 000 Heidenschen Alfoeren, in de districten Tonsea, Likoepang, Klabat-boven en Klabat-beneden (Minahassa van Celebes), behoorende tot den werkkring van den zendeling Linemann te Menado, hunne afgoden weggeworpen en hunne begeerte kenbaar gemaakt, om tot het Christendom over te gaan. Opmerkelijk is het, dat de inlandsche priesters de leiders zijn dezer godsdienstige beweging.

— Uit Soerabaya wordt dd. 15 April gemeld, dat weinige dagen geleden te middernacht, op de hoogte van Boeliling, de equipage en passagiers van een onder Lombokschevlag varenden kotter vermoord zijn door drie Boeginezen, die zich als passagiers hadden doen inschepen en waarvan een te Ampenan te huis behoort. Dit vaartuig is waarschijnlijk hetzelfde, dat op 3 dezer de reede van Banjoewangie had verlaten, aan boord hebbende f 5000 aan gouden souvereinen en 2½ guldenstukken, van welk geld de Boeginezen zich met nog eenige andere voorwerpen meester maakten, waarna zij zich verwijderden met een praauw Sopek, die den kotter van af Boejoewangie was gevolgd en bijgebleven. De equipage van den kotter bestond uit negen Javanen en eene vrouw; terwijl de vermoorde passagiers waren opgegeven te zijn een Nederlander, zekere *de Grave*, van Makassar, en een Engelschman, genaamd *Abeir*. Deze bijzonderheden zijn medegedeeld door den serang van den kotter, die hoezeer zwaar gewond, zich aan den ankerketting heeft weten vast te houden en na het vertrek der moordenaars weder binnen boord is geklommen, alwaar hij de Javaansche vrouw in eenen bewusteloozen toestand, maar overigens ongedeerd, op het dek vond liggen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De *Indépendance belge*, die waarschijnlijk in de gegeven omstandigheden Frankrijk en zijne regering niet spaart, spreekt in hare twee of drie laatste nommers van een zeker *malaise*, dat daar onder alle klassen en standen zich openbaart en tot allerlei onrustbarende geruchten aanleiding geeft, en aangezien de Fransche bladen er niet van durven gewagen, vinden die geruchten, bij gebrek aan krachtige, officieuse logenstraffing, al meer en meer ingang. Onder de geruchten waarop de *Indépendance* doelt, behooren, — behalve de reeds bekende, betreffende een nieuwen aanslag op 's keizers leven en de inbeslagneming van bommen. — ook dat bij een zeer aanzienlijk Engelschman te Parijs gevestigd, eene huiszoeking is bewerkstelligd, en dat Frankrijk en Rusland een aanvallend verbond zullen sluiten, waartoe de grondslagen zouden zijn gelegd geworden in de bijeenkomsten dezer dagen tusschen keizer *Napoleon III* en graaf *Orloff* te Fontainebleau gehouden, en door welk verbond Europa ernstig zou bedreigd worden. In al die geruchten, zegt meergenoemd blad, moet zeker niets anders gezien worden dan een kenteeken van den staat van opgewondenheid en verwarring waarin de gemoederen zich bevinden. Voorts zegt de *Indép.* dat, is zij wel onderrigt, de keizer in de volgende maand te Cherbourg, werwaarts hij zoo als men weet vertrekt, eene rede zal uitspreken, waarin hij zich beijveren zal aan die bekommering en spanning van het publiek zoo veel mogelijk een einde te maken. Hij zal — altoos volgens genoemd blad — de woorden *het keizerrijk is de vrede*, uit de vermaarde toespraak te Bordeaux, herhalen, en doen uitkomen dat geen staat in Europa den oorlog verlangt, en dat, zoo de mogendheden het al niet eens zijn omtrent eenige punten van algemeene politiek, elke van haar evenwel niets verzuimt om eene overeenstemming tot stand te brengen, te gemakkelijker te verkrijgen, daar het stelsel, bij het traktaat van Parijs aangenomen en gehuldigd, om nl. in geval van moeijelijkheden scheidsregters te kiezen weinig kans laat aan de mogelijkheid van gewapende konflikten.

— Men leest in eene brusselsche korrespondentie der *Köln. Zeit.* het volgende: „Thans kan ik u uit echte bron (ik heb een brief van eene zeer aanzienlijke dame uit Parijs voor mij liggen) melden, hoe het gerucht van een nieuwen aanslag te Fontainebleau is ontstaan. De keizerin wenschte de kermis te Fontainebleau te bezoeken en begaf zich, zeer eenvoudig gekleed, en vergezeld van de hertogin de *Cadore* en mevr. *de Labedoyère*, uit de achterdeur van het paleis, naar het volksfeest, waar zij ook niet werd herkend. Toen de dames bij hare terugkomst het kasteel naderden, schoot plotseling uit het park een man in eene kiel op mevrouw de *Cadore* los en omarmde haar. De dames schrikten geweldig, gendarmen snelden toe en hielden den aanvaller met nog twee kielmannen, die bij hem waren, aan. Zij werden alles behalve zacht behandeld, niettegenstaande de dames haar best deden, om de gendarmen te bewegen de zaak niet al te ernstig op te nemen. Spoedig was het raadsel opgelost: de kielmannen waren heeren van het hof, en de persoon, die mevrouw de *Cadore* had omarmd, was haar man de hertog de *Cadore*. Hun doel was de dames vrees aan te jagen. De keizer moet over het voorval gelagchen hebben. Eenige lieden, die in de nabijheid waren, verhaalden in de stad het gebeurde op geheel andere wijze, en dit was de oorsprong van het gerucht."

— Te Fives, nabij Rijssel, woonde een man, 37 jaar oud, die zulk een afkeer van de zamenleving had opgevat, en de menschen zoo wantrouwde, dat hij in zekeren zin opgesloten leefde in zijne woning, wier vensters hij had laten betralien; zelfs had hij de schoorsteenpijpen laten digtmetselen. De maire der gemeente kwam hem dikwijls bezoeken en trachtte hem tot gezonde begrippen terug te brengen en hem te bewegen zich niet te onthouden hetgeen zijne gezondheid onvermijdelijk eischte; doch te vergeefs. Sedert eenige dagen bleven deur en vensters gesloten. De politie brak het huis open, en de heer D. werd dood gevonden op zijnen stoel, waarop hij zich had nedergezet om er zijn laatste oogenblik af te wachten. Hij laat een vermogen van 60 000 fr. na en is den hongerdood gestorven.

— Men zal zich herinneren dat in de bladen twijfel bestond of de oostenrijksche gezant al dan niet eene uitnoodiging had ontvangen om den keizer te Fontainebleau te bezoeken. Aan dien twijfel is thans een einde, daar de derde reeks genoodigden zich reeds te Fontainebleau bevindt, zonder dat baron *von Hubner* en *Fuad-pacha* daartoe behooren, zoodat de vertegenwoordigers van Oostenrijk en Turkije van deze eer waren uitgesloten.

— Daar eenige Engelsche dagbladen op nieuw verzekeren, dat Frankrijk zich buitengewoon wapent, zoo wordt dit in den *Moniteur*, gelogenstraft, met herinnering aan het reeds in de maand Maart gegeven démenti. De sterkte van de land- en zeemagt, zegt de *Moniteur*, is bij het budget van 1858 bepaald, en die sterkte is niet overschreden.

— De toestand van den Heer *de Pène*, hoewel kwijnend doet alle hoop op genezing koesteren, maar de wond, die de heer *Courtiel*, de eerste tegenstander des heeren *de Pène*, aan de hand bekomen heeft, heeft door de groote hitte een ernstiger aanzien verkregen.

ENGELAND.

Toen dr. *Bernard*, die thans verhandelingen in eenige steden houdt, gevangen zat, ontving hij, zooals reeds gemeld is, een aanbod van geldelijken onderstand uit Parijs. Zijn zaakwaarnemer, de heer *Leverson*, die met den naam des schrijvers bekend was, doch zijn handschrift niet kende, had de onnoozelheid den brief weder naar Parijs op te zenden om bevestiging te erlangen. Het gevolg was, dat de schrijver, na de vrijspraak van *Bernard*, den last ontving, om Parijs binnen 24 uren te verlaten, met bijvoeging, dat de aanleiding dezer verbanning daarin bestond, dat hij geene genoegzame middelen van bestaan had, doch toen hij bewees ongeveer 12 000 francs inkomen te bezitten, was het antwoord, dat alleen de invloed van een zijner vrienden hem bewaard had voor eene reis naar Cayenne (volgens de Engelsche dagbladen.)

BELGIE.

In den Antwerpschen *Précurseur* vindt men de volgende hoogst opmerkelijke advertentie: „Aangezien de *opstandelingen in Bengalen* grootelijks behoefte hebben aan voorwerpen van kleeding en uitrusting, die zij zich tot buitengemeen hooge prijzen willen aanschaffen, wordt de levering daarvan aangeboden aan een handelshuis dat zich met den uitvoer belast en zijn kapitaal wenscht te verdubbelen of te verdrievoudigen. Gegadigden adresseren zich onder letter H. franko aan het bureau van den *Précurseur*."

DUITSCHLAND.

Eenige jaren geleden vielen eenen metselaar, die bezig was kalk te blusschen, eenige druppels kalkwater in het eene oog, hetwelk hij ten gevolge daarvan verloor. Dezer dagen is bij gelijksoortigen arbeid den ongelukkige aan het andere oog een gelijk ongeval overkomen, zoodat hij thans bijna volslagen blind is. Het zal niet ondienstig zijn hierbij het middel kenbaar te maken, hetwelk de wetenschap aan de hand geeft tot herstel van zoodanige ongevallen; men moet namelijk het binnenste van het oog betten met sterk gesuikerd water, dat men droppelsgewijs tusschen de oogleden laat glijden. Het suikerwater heeft de eigenschap, dat het den kalk oplost en wegspoelt en dien ten gevolge ook de nadeelige gevolgen van die scherpe stof op het oog voorkomt. Men kan dit eenvoudige middel niet genoeg aan werklieden, bazen, aannemers en in een woord aan iedereen aanbevelen.

— Verleden vrijdag had een geestelijke met den avondtrein plaats genomen naar Baden. Korten tijd vóór dat de trein aldaar aankwam viel hij in slaap, en werd eerst wakker toen de trein Baden reeds voorbij was. Ten einde niet verder mede te reizen, nam hij het ongelukkig besluit uit den wagen te springen en deed dit werkelijk juist op eene plaats alwaar de trein eene, met eene leuning voorziene, brug overreed, iets hetgeen in de duisternis niet ligt kon bemerkt worden. De onvoorzigtige viel juist tegen de leuning aan, werd op de rails teruggeworpen en geraakte zoo onder de wielen der waggons. Zijn lijk werd Zondag te Baden ter aarde besteld.

ITALIE.

Uit Napels geeft men nadere berigten van den 5 Junij nopens de uitbarsting van den Vesuvius. De lava, die uit 9 kraters naar beneden stroomt en de omliggende landstreken met dood en verderf dreigt, heeft veel schade veroorzaakt en doet vele bewoners in angst verkeeren. De plaats gehad hebbende aardbeving had den lavastroom doen bedaren. Des avonds is het gezigt op den vuurspuwenden berg zeer fraai: de berg ligt dan in eenen rooden gloed en op zijnen top verheft zich een gloeijende kap. Vele vreemdelingen bestijgen den Vesuvius des daags, om de verschrikkelijke werking van de lava te bewonderen, die hier en daar meeren vormt.

ASSEN, 15 Junij.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. ***Maandag***, 14 Junij. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt: *Nederl.* $2\frac{1}{2}$ pCt. $64\frac{1}{16}$ percent. Dito 4 pCt. $97\frac{7}{16}$ percent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. $105\frac{1}{2}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $87\frac{1}{16}$.

Granen en Zaden.

KOOLZAAD lager, op November f 504. — RAAPOLIE lager, op zes weken f 47. — Poolsche TARWE flaauw, roode onveranderd, 131 ponds nieuwe witbonte Poolsche f 316. — ROGGE prijshoudend, 130 ponds nieuwe Pruissische f 187. — BOEKWEIT lager, 123 ponds Holsteinsche f 240.

De heer *Gelder* antwoordt ons, doch is niet te vreden. Hij is overtuigd, dat wij in de zaak van den Engelschen Parlements-eed spraken van het *Engelsch* Parlement, en staat er niet meer op, dat de heer *Hillesum*, als deze zijn oordeel, over welke zaak ook, uitbrengt, door elk geacht moet worden te oordeelen namens het „Israelitisch kerkgenootschap in 't algemeen en de Drentsche Israeliten in 't bijzonder." maar meent, dat wij een antwoord op de *hoofdkwestie* ontwijken.

Laat de heer *Gelder* vragen wat hij wenscht te weten en wij zullen antwoorden, maar hij vrage *duidelijk*. Dat hij het goed meent, betwijfelen wij niet, maar dat hij duidelijk weet te zeggen wat hij meent, bewees hij nog niet door zijn laatste schrijven.

— Zaturdag jl. heeft bij het Prov. Geregtshof alhier de plegtige installatie plaats gehad van den Heer Mr. *E. K. J. Bertling* als Raadsheer. Nadat Z.Ed. was binnengeleid, en de heer Procureur-Generaal had gerekwireerd, dat tot de installatie zou worden overgegaan, werd het koninklijk besluit van benoeming en het bewijs van eedsaflegging voor den Hoogen Raad voorgelezen. De heer President nam daarop het woord en hield eene hartelijke toespraak, waarin Z.E.G.Achtb. o. a. den nieuw benoemde geluk wenschte en hem ten slotte voor geinstalleerd verklaarde. Namens de balie sprak de heer Mr. *A. Vos* mede een kort woord van gelukwensching tot den heer *Bertling*. Deze vatte daarop het woord op en antwoordde kortelijk in hartelijke bewoordingen op de tot hem gerigte toespraken, waarna de President deze zitting sloot.

— In plaats van *R. Lamberts*, als zoodanig ontslagen,

DE VERTELLER ENZ.

De smid van Regenbach.

Eene ware gebeurtenis.

In het vorstendom Hohenlohe Langenburg ligt een dorp, Regenbach geheeten, waar, voor omstreeks twintig jaren, de volgende vreesselijke gebeurtenis plaats greep.

Het was in den voormiddag, of het lente of herfst was, wist mijn berigtgever niet juist meer te zeggen, dat in de gelagkamer van de herberg te Regenbach vele mannen en vrouwen uit het dorp vreedzaam bijeen waren, en niemand vermoedde wat daar dien dag nog voor zou vallen. Ook de smid van het dorp, een gezonde, sterke man, met een onverschrokken doch tevens goedhartigen oogopslag, was onder hen. Hoe goedhartig hij ook ware, was het iederen boozen gast geraden voor hem uit den weg te gaan, want hij kon geen onregt verdragen, en zijne armen waren als ijzeren staven en zijne vuisten als zijn hamer zoo sterk. Slechts weinig menschen konden zich in ligchaamskracht met hem meten.

De wakkere smid zat bij de deur en praatte met zijn buurman over onverschillige zaken; op eenmaal springt de deur open en komt een hond het vertrek binnen; het was een groot sterk dier van een boosaardig uiterlijk. Zijn kop was naar omlaag gebogen, en zijn loodkleurige tong hing hem uit den bek en hij hield zijne staart tusschen de achterpooten getrokken. Naauwelijks had des smids buurman, de chirugijn van het dorp, den hond gezien, of hij werd doodsbleek, sprong op en riep met eene verschrikte stem: „Heere God, mannen, die hond is dol."

Gij kunt begrijpen welk eene ontsteltenis dat te weeg bragt. Het vertrek was vol en het dier stond voor den eenigen uitgang. Hij hapte regts en links rondom zich. Dat was een angst en ontsteltenis. Wie zou hen redden uit dezen nood?

Daar stond de edele smid op. Allen terug, riep hij met zijn sterke stem, niemand verroere zich, want niemand kan den hond bedwingen dan ik. Eén offer moet vallen

is tot bestelhuishouder te Peize benoemd de heer *Vos van Rijswijk*, gepensioneerd Luitenant.

— Gisteren is alhier aangevangen het eerste examen ter uitgifte van acten van bekwaamheid aan onderwijzers, dat in dit gewest onder de werking van de nieuwe onderwijswet wordt afgenomen. De heer *M. G. de Jongh* te Assen heeft zijn examen gedaan als onderwijzer in de wis- en Natuurkunde en is als zoodanig toegelaten; iemand, die wenschte toegelaten te worden als onderwijzer in de wiskunde, is afgewezen; mej. *C.E. van Goudriaan* uit Hoogeveen is toegelaten als onderwijzeres in het Fransch etc. en mej. *P.E.Veenhuizen* uit Frederiksoord als hulponderwijzers; dertien personen ondergaan het examen als hulponderwijzer, hetwelk echter nog niet is afgeloopen.

— Behalve de reeds in het vorig nummer vermelde, hebben den 8 dezer nog de navolgende verkiezingen tot leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal plaats gehad:

Te Alkmaar de heer *K. L. Poortman* met 700 van de 1076 stemmen. Voorts zijn uitgebragt op *van Rappard* 318 stemmen.

Te Dokkum de heer *J. T. ter Bruggen Hugenholtz* met 469 van de 597 stemmen. Voorts zijn uitgebragt op kapt.-luit. ter zee *Jouwert Andreae* 81 stemmen.

— De thermometer wees alhier, gister middag om half drie uur, 90 gr. Fh.

— Den 11 Junij is te Amsterdam voor de Arrondissements Regtbank voortgezet de behandeling der zaak van de Drentsche Kanaalmaatschappij tegen de stad Meppel. Mr. *J. W. Tijdeman* heeft termijn van dupliek gepleit voor de gedaagde (stad Meppel). De uitspraak is bepaald op 30 Junij e.k.

* **Zwartsluis**, 13 Junij. Veel wordt er dikwijls van hoogen ouderdom en krachtige ligchaamsgesteldheid van sommigen medegedeeld, doch wij willen iets, dat ook al min of meer daartoe gebragt kan worden, doch meer tot de zeldzame gebeurtenissen behoort, melden. Zekere A. B. alhier, den vergevorderden ouderdom van 80 jaren bereikt hebbende, heeft van dezen zijnen leeftijd een getal van 70 jaren als scheepstimmermansknecht op eene en dezelfde werf in deze gemeente, onder verschillende meesters gewerkt; hij gevoelt zich alnog sterk genoeg voor dien arbeid en is nog dagelijks op de werf werkzaam.

* **Delfzijl**, 11 Junij. Heden barstte boven deze vesting een zwaar onweder los; een slag was zoo geweldig, dat er 108 glasruiten en eenige dakpannen in de kleine kazerne zijn verbrijzeld; een boom, welke voor dezelve stond, is totaal in splinters geslagen; het paard van den landbouwer *Steenhuis* is in de weide doodgeslagen. Van brand of verdere ongelukken heeft men niets vernomen.

Odoorn, 12 Junij. Gisteren middag omstreeks 5 uur sloeg de bliksem in het huis bewoond door *J. Kalter* en gezin, en gelegen op 't Haantje, nabij het Oranjekanaal, met het ongelukkige gevolg, dat het huis binnen weinige oogenblikken geheel afbrandde. Van den inboedel kon slechts zeer weinig gered worden. Zestien schapen, die even te voren om den regen te huis waren gehaald en die men bij 't uitbreken van den brand uitdrijven wilde, lagen alle dood in het hok. Een paar landbouwers van hier hadden met hunne paarden en wagens juist even voor den slag het huis verlaten en ontkwamen alzoo gelukkig een zeer groot gevaar, dewijl de bliksem juist op het schuureinde van het huis moet gevallen zijn. Alleen het huis was verwaarborgd.

* **Smilde**, 12 Junij. Men verneemt, dat de heer Mr. *P. van der Veen* voor de betrekking van schoolopziener heeft bedankt.

* **Zwiggelte**, 12 Junij. In het voorjaar beloofden de boomvruchten veel, daar ze buitengewoon rijk bloeiden, thans ziet men echter de opgevatte hoop langzaam verdwijnen, door dat deze jonge vrucht en de bladeren door de rups worden aangevallen en verslonden; vooral het jonge geboomte wordt geheel ontbladerd en staat daar even als dood.

* **Haulerwijk**, 10 Junij. Heden had alhier een kluchtig en ongewoon schouwspel plaats, daar men voor het eerst een proefje nam van eene geheel nieuwe manier van varen, waarbij noch door stoom, noch door wind, noch door paarden de schepen worden voorwaarts gedreven. De bakkers van Haulerwijk, die wekelijks de menschen van brood, bollen enz. voorzien hebben de gewoonte deze hunne waren in een schuitje te bergen, dat vervolgens voorwaarts wordt getrokken. Dit trekken nu is, wegens den zeer lagen stand van het water, niet meer voldoende en daarom hebben drie bakkers begrepen, zich in het water te moeten begeven, vervolgens achter het schuitje aan te wandelen, teneinde even als bij den winter de slede over het ijs, het schuitje over den bodem der vaart voort te duwen. Dit leverde een buitengewoon kluchtig gezigt op.

* **Dordrecht**, 12 Junij. Heden had hier de vijfde algemeene vergadering plaats van de Drentsche Veen- en Midden-Kanaalmaatschappij, gevestigd te Dordrecht.

Er werden vertegenwoordigd 375 aandeelen, uitbrengende 182 stemmen.

In de eerste plaats is gelezen het zeer gedetailleerd verslag door directeuren uitgebragt, welk verslag zal worden gedrukt en aan de leden toegezonden.

Vervolgens is door den heer *P. de Koning*, namens Commissarissen, rapport uitgebragt over de rekening van het afgeloopen jaar, die aan de tegenwoordige leden is uitgereikt.

Daarna zijn met bijna algemeene stemmen als Directeur en Commissaris herbenoemd de heeren *O. B. 't Hooft van Benthuizen* en Mr. *H. Vos*.

Eindelijk is als Commissaris in plaats van den heer *J. Bruins 't Hooft*, overleden, bij meerderheid van stemmen benoemd Mr. *A. H. Ubbens Sterling* met 57 stemmen, de heer *P. Visser*, van Sliedrecht, had 43 op zich vereenigd.

Over het algemeen heerschte er een goeden geest, en kan men de geheele voltooijing en oplevering van dit voor de Provincie Drenthe zoo hoogst belangrijk werk spoedig te gemoet zien.

* **Gramsbergen**, 12 Junij. Gisteren namiddag omstreeks drie uur, brak boven deze gemeente eene donderbui los, vergezeld van een buitengewoon zwaren regen, zoodat het water over de wegen stroomde, vele lage landen als in een meer herschapen werden; terwijl de slooten in weinig tijds vol water stonden. Die bui duurde ongeveer een uur en trok van het oosten naar het westen. Ook vielen hier eenigen tijd tamelijk zware hagelsteenen, die echter weinig schade veroorzaakt hebben, alleen hebben de stammen der aardappelen een weinig geleden.

Op onderscheidene plaatsen woedde het vuur in de veenen, de vruchten stonden door de groote droogte te kwijnen, terwijl de pas gezaaide veenboekweit niet konde opgaan; — het vuur is thans gedoofd, de vruchten staan reeds weliger, en de hoop dergenen, wier bestaan grootendeels van het welgelukken der veenboekweit afhangt, is zeer verlevendigd.

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

Te Schoonebeek is van wege Z.Exc. den Minister van Eeredienst de bekende nominatie aangevuld met de heeren predikanten: A. W. van Moock te Coevorden en B. W. Scholten te Lange Zwaluwe; en met de heeren candidaten: W. J. Coenen te Herveld en C. E. B. Uloth te Amsterdam.

* OOSTERHESSELEN, 14 Junij. Door de heeren van der Wijck, collatoren dezer gemeente, is uit het aangeboden tweetal Predikanten, bestaande uit Ds. Hekman te Hornhuizen en Ds Verschuur te Westerwijtwort, de laatste tot Predikant dezer gemeente benoemd.

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 12 *Junij* In de heden gehoudene vergadering waren alle leden tegenwoordig, behalve de heeren *Vos* en *Gratama*. — De beschikking op een adres van *O Brunsting* en anderen, verzoekende dat een gedeelte der Noordercingelgracht moge worden gedempt en daarvoor f 300-" aanbiedende, is ter inzage der leden gelegd. Burg. en Weth. adviseerden, om het werk te doen uitvoeren, wanneer door de adressanten de helft der kosten werd bijgedragen. — Op de adressen van de heeren *Petrus Kiers*, kunstschilder te Amsterdam, en *Wilhelmus van Uye*, teekenmeester alhier, verzoekende, om, in plaats van den heer *Meijboom*, tot stads teekenmeester te worden benoemd, is besloten, de betrekking van stads teekenmeester niet weder te vervullen. — Is besloten, aan den onderwijzer *Karsten* de helft uit te betalen van het toegestaan subsidie ad f 50-" voor het houden van een ondermeester van 1 Mei 1857 tot 1 Mei 1858. — Over eene missive van Ged. Staten, verzoekende, dat door de gemeente eene bijdrage worde gegeven voor de door het Rijk voorgenomene verbetering van het Meppeler diep, wordt in eene vergadering met geslotene deuren beraadslaagd. Later de deuren weder geopend zijnde, wordt omtrent deze aangelegenheid besloten aan Ged. Staten te kennen te geven, dat de Raad, erkennende het belang der gemeente in de voorgenomene verbetering van het Meppeler diep door het Rijk, bereid is tot het verleenen van eene subsidie tot zoodanig bedrag, als welke een billijke maatstaf, in verhouding tot het belang van alle andere belanghebbende gemeenten zal aangeven.

Dwingelo, 5 *Junij*. In de heden gehoudene Raadsvergadering waren aan de orde:

a. Voorlezing der notulen, welke werden goedgekeurd.

b. Werd voorgelezen eene resolutie van heeren Ged. Staten, inhoudende het berigt, dat de heer *van Holthe* te hoog was aangeslagen en daarom van de 8e in de 9e klasse was geplaatst, waarom de Raad het kohier van den hoofdelijken aanslag dienovereenkomstig diende te wijzigen.

De heer *Wichers* acht dit besluit zoo onregtvaardig, dat hij daartoe niet wil medewerken, ofschoon hij wel overtuigd is, dat de zaak zelve daardoor niet verandert en doet dienovereenkomstig een voorstel.

De heer *Bloemberg* wil insgelijks geen besluit mede helpen uitvoeren, van welks onregtmatigheid hij ten volle overtuigd is. Het heeft, zegt hij, alle schijn, alsof heeren Ged. Staten de Raad van kwade trouw willen verdenken. De Raad weet beter dan heeren Ged. Staten, een lid van het Collegie misschien uitgezonderd, de inkomsten der ingezetenen te beoordeelen, en daarom verdiende een advies van dezelve meer vertrouwen, dan om zonder opgave van gronden, een tegenovergesteld besluit te nemen.

De heer *Nijsing* zegt, dat het den schijn heeft, alsof heeren Ged. Staten reclames willen uitlokken. De heer *van Holthe*, welke de eenige is in de gemeente welke bij herhaling bij Ged. Staten reclameert, vindt daar veelal een gunstig oor. Hij voor zich wil tot de uitvoering insgelijks niet medewerken.

Een der leden aanmerkende of het niet gevaarlijk zoude zijn, zoodanige houding tegenover Ged. Staten aan te nemen, men zoude daardoor de gunst kunnen verliezen, verklaren de heeren *Bloemberg*, *Heppener*, *Wichers* en *Nijsing* dat zij geene gunsten verlangen en vooral niet wanneer die moeten worden verkregen ten koste van de zelfstandigheid van den Raad.

De Voorzitter gelooft niet, dat de Raad het regt heeft eene zoodanige houding aan te nemen, hij moet het kohier wijzigen. Hij zoude zich verzetten tegen de wet, welke allen bezworen hebben. Er waren toch voorbeelden, dat een geheele Raad was afgezet, omdat dezelve zich had verzet tegen de wetten. Het besluit toch van Ged. Staten moet worden uitgevoerd, daaraan twijfelt niemand, en zulks kan alleen geschieden door den Raad. Hij voor zich meent, dat Ged. Staten van oordeel zijn, dat de heer *van Holthe* minder inkomsten heeft dan dr. *Heppener*, en dat daarop zich hun besluit grondt.

De heer *Bloemberg* zegt, dat al ware zulks ook het geval, het niet zoude bewijzen, dat de heer *van Holthe* te hoog is aangeslagen, maar wel dr. *Heppener* te laag; op één persoon toch kan men zich moeijelijk heroepen, men moet de geheele klasse nagaan, en zulks doende acht hij de aanslag van den heer *van Holthe* billijk, waarom hij blijft bij zijne weigering tot wijziging van het cohier.

De heer *Heppener* zal het voorstel van het lid *Wichers* ondersteunen; hij zal dat doen, omdat hij, nagaande de geschiedenis van het reclameren van den heer *van Holthe*, en daarmede in verband brengt het besluit van heeren Ged. Staten, hij van zich niet kan afwerpen het denkbeeld, dat hier, in stede van regt, persoonlijk gunstbetoon heeft plaats gehad. Sedert jaren toch was de heer *van Holthe* hooger aangeslagen dan de spreker, en daartegen had hij steeds gereclameerd; hij beweerde, dat hij met spreker in dezelfde klasse moest worden geplaatst. Ged. Staten hebben daarop, tegen het gevoelen van den Raad, goedgunstig beschikt, welke zich daarbij heeft nedergelegd; nu is hij met spreker in dezelfde klasse gebragt door den Raad en toch hij reclameert weder en wordt weder verhoord; bij dat besluit wil spreker zich nimmer nederleggen. Hij zal het voorstel ondersteunen, zonder te vreezen daardoor ontrouw te zijn aan zijn' eed; kan een raad ja, dan moet hij ook neen kunnen zeggen. De wetgever heeft het regt van weigering zelve erkend, door in dat geval de uitvoering op te dragen aan Burg. en Weth. De Voorzitter heeft gezegd: de Raad *moet* zulks doen. Spreker antwoordt, de Raad is een even zelfstandig en onafhankelijk Collegie als dat van de Staten en behoeft van niemand bevelen te ontvangen. Wat de gevallen van afzetting van Gemeenteraden aangaan, de Voorzitter dwaalt, geene magt bestaat er in den staat, die een gemeenteraad kan afzetten.

De heeren *Hessels* en *Klaassen* verklaren almede het voorstel te zullen ondersteunen, dewijl het besluit van Ged. Staten geheel en al ongemotiveerd is.

De Voorzitter acht zich nogmaals verpligt de Raad attent te moeten maken, dat het cohier moet gewijzigd worden door den Raad, en zulks op geene andere wijze kan geschieden, en wanneer de Raad zulks weigerde, hij zich zoude schuldig maken aan ongehoorzaamheid jegens de wet, welke allen bezworen hebben, terwijl hij den heer *Heppener* verzoekt hem uit de gemeentewet aan te wijzen, dat bij weigering van den Raad zulks geschiedt door Burg. en Weth.

De heer *Heppener* wijst op art. 126.

De heer *Bloemberg* zegt, dat zijn tegenstemmen geene andere beteekenis moet en kan hebben, dan om aan Ged. Staten een krachtig bewijs te geven van zijne overtuiging van de onregtvaardigheid van hun besluit.

In stemming gebragt wordt het voorstel van den heer *Wichers* met 6 tegen 1 stem, die van den heer *J. P. Bloemerts*, aangenomen.

c. Wordt door Burg. en Weth. magtiging gevraagd tot af- en overschrijving, welke wordt verleend.

d. Wordt door den Voorzitter voorgelezen een adres van de heeren *Westra*, als erfgenamen van wijlen mevr. *van Holthe*, verzoekende afschrijving van de hoofdelijke aanslagen over de jaren 1856 en 1857, voor zoovele maanden als H. HoogWelGeb. uit de gemeente afwezig geweest is. — Wordt besloten die alleen te verleenen over het jaar 1857, van af den dag, dat H. HoogWelGeb. is geroijeerd uit het bevolkingsregister.

e. Wordt besloten zoo spoedig mogelijk over te gaan tot het leggen van den kunstweg van de Dieverbrug naar Dwingelo, na vooraf, onder goedkeuring van heeren Ged. Staten, eenige veranderingen in het bestek te hebben gebragt.

Niets meer aan de orde zijnde wordt de vergadering gesloten.

---

om allen te redden, en dat offer zal ik zijn. Ik zal het dier vasthouden, en gijlieden zult terwijl vlugten.

Nauwelijks had de smid dit gezegd, of het dier kwam op de zamengepakte hoop menschen toe, doch hij kwam niet ver. „Met God er op los," riep de smid en stortte zich op het woedende dier, greep het met zijne krachtige handen aan en wierp het op den grond.

Het was een ontzettende, een vreeselijke worsteling die nu volgde. Hardnekkig verweerde zich de hond. Zijne groote tanden woedden in het vleesch van den smid, doch deze liet niet los. De hevige smart en den vreeselijken dood niet achtende, hield hij het bijtende en brullende dier onder zich, totdat allen ontvlugt waren, slingerde daarna het beest tegen den muur, en verliet ook het vertrek, de deur achter zich sluitende. De hond werd later door het venster dood geschoten. Maar, wat zou er van den edelen smid worden?

— „Weest bedaard, mannen" zeide hij tot de hem omringende menigte, „een moest sterven, om de anderen te redden: dankt mij ook niet, want ik heb een heiligen pligt vervuld. Ik zal zorg dragen, dat er verder geen ongeluk geschiede."

Daarna ging hij naar zijne werkplaats, zocht de dikste keten uit welke hij had, en smeedde die eigenhandig om eene hand en eenen voet, en bevestigde ze daarna aan het aanbeeld.

— „Zie zoo," sprak hij, na dit werk ernstig en stilzwijgend verrigt te hebben; „nu zijt gijlieden veilig en ik ben onschadelijk gemaakt. Zoolang ik leef moet gij mij eten brengen, het overige beschikke God!"

Niets kon den braven smid redden, geen geween, geen jammer, geen gebed baatte. De hondsdolheid greep hem aan, en na verloop van negen dagen stierf hij, maar de herinnering aan hem leeft op het dorp voort, en van geslacht tot geslacht, van kind tot kind, zal zijne daad in gezegend aandenken blijven.

Een zonderling voorval viel onlangs voor ten huize van den heer Boisnard, chef van een der onder-prefecturen van politie te Parijs. Zeer vele jongelingen van bemiddelde familien hadden reeds naar de hand gedongen van de dochter van een man, die zich voor een handelsagent uitgaf en op grooten voet leefde. Het meisje had hart en hand eevenwel een jongen man toegezegd, die minder door het geluk was bedeeld, doch zich voor makelaar uitgaf. Het huwelijks-contract werd gemaakt en het huwelijk zelf werd slechts opgehouden door het wegblijven van het geboorte-bewijs des bruidegoms, die in Italie zeide geboren te zijn. Tot groote verwondering van weerskanten ontmoetten de bruidegom en zijn aanstaanden schoonvader elkander nu onlangs op het kantoor van den heer Boisnard, die belast is met het opzigt over ontslagen gevangenen. Spreken moeten zij nu toch, en tot beider verbazing vernam men de bruidegom, dat de vader zijner bruid voor een paar jaren teruggekomen was van Brest, waar hij tien jaren tuchthuisstraf had ondergaan, terwijl de ander er werd, dat de bruidegom voor twee maanden een zes-jarige galei-straf had geëindigd.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

In UEd. geacht blad van den 8e dezer komt een berigt voor uit Veendam, betrekkelijk den plaats gehad hebbenden turfbrand te Gasselternijveenschemond op den 5 dezer. Dat berigt is niet geheel juist en schijnt de inzender niet goed te zijn ingelicht.

De verbrande turf, behoorde aan niemand anders dan aan de heeren *J. C. van der Looff* te Stadskanaal, *L. A. Munneke* te Wildervank en de Wed. *H. Bakker* te Gasselternijveen. De geheele hoeveelheid opgebrande turf bedraagt niet meer dan 25 à 26 dagwerken. Hoewel de vlammen, welke zich reeds over 4 dwarsplaatsen aan de Zuidzijde, en, 2 opstrekkende aan de Noordzijde van het diep hadden medegedeeld, zich verder schenen te zullen uitbreiden en twee woningen reeds in gevaar waren, mogt men het genoegen smaken, door de vereenigde hulp der ingezetenen van Gasselternijveen en Stadskanaal, den verderen voortgang der vlammen te stuiten.

Mijnheer de Redacteur!

Goede wijn behoeft geene aanbeveling, en toch is het eene ware behoefte voor mijn hart, onderstaande gebrekkige regelen in het „*algemeen belang der lijdende menschheid*", aan UEd. veel gelezen, en geacht blad, in te zenden, daar UEd. mij bijzonder verpligten zult, daarvoor bij gelegenheid een plaatsje te willen inruimen.

Sedert ruim 1½ jaar was ik aan eene oogziekte lijdende, bijzondere kosten en goede raad van ervarene mannen hielpen mij niets; tot dat ik genoegzaam blind, en het vooruitzigt op herstel hopeloos was, ik begaf mij toen onder behandeling van den heer *Bischoff*, Geneesheer bij de Gestichten der Maatschappij van Weldadigheid te Veenhuizen; met dat gelukkig gevolg, dat ik na een tijdsverloop van circa 6 maanden, naast God, de herstelling mijner beide oogen aan ZEd. volkomen te danken heb.

Ofschoon weldoen reeds belooning genoeg in eigen hart vindt; heb ik mij toch de vrijheid veroorloofd (buiten ZEd. voorkennis, als zijnde iemand wars van uitbundigen of toegezwaaiden lof) bovenstaande regelen in het algemeen belang, in te zenden; daar ik ZEd. niet alleen als een kundig geneesheer, maar ook tevens als een algemeen geacht, edel en regtschapen mensch heb leeren kennen.

Met de plaatsing zult UEd. nogmaals zeer verpligten.

Een uwer bestendige lezers,
J. ALDER.
Oud-Opperstuurman.

14 Junij 1858.

Mijnheer de Redacteur!

Met verwondering las ik in de correspondentie van no. 67 van UEds. blad de klaagliederen, door een Nieuw-Schoonebeeker aangeheven, die zich noemt een lezer. Die lezer moet toch wel een vreemdeling zijn op N. S., want elk weet daar, dat de bode geregeld des voormiddags te tien à elf uur komt, om de brieven te halen, en dat hij, na de brieven gehaald te hebben, des anderen daags van Oud-Schoonebeek naar Dalen gaat. Wel is waar is het lastig, ja zelfs in enkele gevallen schadelijk, dat er maar driemaal in de week gelegenheid bestaat tot het verzenden en ontvangen der brieven. Maar dat kan immers die arme bode met zijne karige bezoldiging niet helpen.

Verder klaagt de lezer over de ongeregelde, vuile en slordige bezorging der brieven; er bestaat een spreekwoord: „wie een hond wil slaan, heeft gaauw een stok gevonden", evenzoo schijnt het geval te zijn met mijnheer de lezer. Want ik voor mij heb volstrekt niet te klagen noch over de ongeregeldheid, noch over de vuil- en slordigheid der brieven, en kan ik in gemoede verklaren dat de bode zijn pligt doet, en meer wordt er immers van een ambtenaar niet verlangd.

Het is tot verwondering van velen, zulke klaagtoonen in dit veelgelezen blad aan te treffen, om reden er te Nieuw-Schoonebeek nooit anders dan goed over deze bode gesproken wordt.

Nieuw-Schoonebeek, 12 Junij 1858. H.

CORRESPONDENTIE

Een paar ingezondene stukken wachten op ruimte.

In het vorig nummer zijn in de correspondentie eenige drukfouten onveranderd gebleven; de goedgunstige lezer zal dezelve zeker reeds zelf verbeterd hebben.

Advertentien.

Mijne geliefde echtgenoote W. C. VAN DER SCHEER beviel heden van eene welgeschapene DOCHTER.

Assen, 13 Junij 1858.

Mr. E. K. J. BERTLING.

Eenige kennisgeving.

Bevallen van eene DOCHTER E. LAMBERS, geboren SOMER.

Assen den 12 Junij 1858.

Heden overleed, na eene langdurige ongesteldheid, tot diepe droefheid van mij, mijne kinderen en verdere betrekkingen, mijne geliefde Echtgenoote GEERTJE COELINGH, in den ouderdom van 51 jaren en 7 maanden.

Meppel, 10 Junij 1858.

A. VAN VEEN Jz.

Meppel den 12 Junij 1858. Heden morgen ten 7 ure overleed tot mijne en mijner kinderen diepe droefheid, na eene ongesteldheid van weinige dagen, in den ouderdom van bijna 58 jaren, mijn teedergeliefde Echtgenoot, de heer NICOLAAS AUGUST BLOM

A. J. BLOM, geboren SLOT.

Er wordt gevraagd,

om dadelijk in dienst te treden, een **MOLENAARSKNECHT**, bij

A. DUNNINK te Hoogeveen.

Een **BAKKERS- of GRUTTERSKNECHT**, geheel of ten deele zijn werk verstaande, kan dadelijk geplaatst worden bij M. D. POL te Tolbert, **tegen goed loon.**

De ondergeteekende, zich te Peize gevestigd hebbende als ***HORLOGIE- en UURWERKMAKER***, beveelt zich hiermede ten vriendelijksten aan, onder verzekering eener accurate en zuinige bediening.

P. L. BRONKEMA.

J. OOMKENS, J.zoon te Groningen, geeft heden uit:

Ds. H. UDEN MASMAN, Jr., ***DE NIEUWE KERKELIJKE REGLEMENTEN***, uitgevaardigd door de Algemeene Synode der Nederlandsche Hervormde Kerk, met een ***UITVOERIG REGISTER***. Eerste aflevering f 1—65.

F. DIJKSTRA, **KORTE HANDLEIDING** bij het onderwijs in de beginselen der **VORMLEER** op de lagere scholen, ***met twee uitslaande platen.*** f „—40.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Hoogeveen,

Maken bij dezen bekend,

dat, de vaart van Echten tot hiertoe gesloten zijnde, ***de Trekschuiten geregeld zullen blijven voortvaren*** van Hoogeveen en Meppel vice versa tot het Echtensche Schut;

dat alle dagen, des morgens te 6 uur en des namiddags te 4 uur een **WAGEN** vertrekt van het huis van de weduwe LUINGE tot ***vervoer van Passagiers*** en derzelver ***Goederen*** naar de Schuit, en van het Echtensche schut op hier, des morgens en des avonds bij aankomst der Schuiten.

Zullende elk, die van deze wagens gebruik maakt, ter vergoeding der kosten moeten betalen vijf en twintig cents.

Hoogeveen den 12 Junij 1858.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Burgemeester,
A. ZEPER.
De Secretaris,
H. J. CRULL.

Bekendmaking.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe verwittigt de belanghebbenden, dat op Vrijdag den 9 Julij aanstaande, des middags ten twaalf ure, zal worden overgegaan tot de ***publieke Aanbesteding der leverantie van 97 REMONTPAARDEN***, en wel door de Hoofdadministratie:

1o. van het 1e regement Dragonders te Haarlem van **19 PAARDEN.**

2o. van het 2e regement Dragonders te Arnhem van **19 PAARDEN.**

3o. van het 3e regement Dragonders te Zutphen van **19 PAARDEN.**

4o. van het 4e regement Dragonders te 's Gravenhage van **19 PAARDEN.**

5o. van het Regement Vestingartillerie te Utrecht van **21 PAARDEN.**

Zullende de Aanbesteding ***niet*** bij loten of partijen geschieden, maar voor het getal Paarden ***in eens***, zooals boven is opgegeven; terwijl voorts is bepaald, dat de helft der te leveren Paarden voor of op den 1sten Augustus aanstaande, den ouderdom van 48 maanden zullen moeten hebben bereikt, wordende het evenwel aan den aannemer vergund, daaronder 5 en 6jarige Paarden te begrijpen, terwijl voor de wederhelft Paarden tusschen de 60 en 72 maanden zullen moeten worden geleverd.

De ***Voorwaarden van Aanbesteding*** liggen ter lezing in de bureaux der KWARTIERMEESTERS van de genoemde Korpsen, bij het Departement van Oorlog te 's Gravenhage en in het locaal der Provinciale Griffie te Assen.

Assen den 12 Junij 1858.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGERLIJKE STAND.

DALEN, 1—31 Mei. Geb. Maria Elisabeth, d. van Geert Hendrik Walker en Maria Gezina Streur; Helena, d. van Jan Hendrik Mars en Theodora Anbergen; Roelofje, d. van Jan Ruinemans en Helena Hezen; Hilligjo, d. van Geert Geerts en Fennigje Milkamp; Aaltje, d. van Jacob Mepschen en Hendrikje Derks; Berendiena Frederika, d. van Paridon Carel van Piekartz en Annigje Loos; Berendina, d. van Jan Harm Luchies en Everdina Klaassen; Gerrit, z. van Hendrik Zandvoort en Jantje Tempels; Gerrit Jan, z. van Geert Snijders en Annigje Eisen. — Overl. Jantje Raterink, wed. Harmannus Hazelaar, 84 j.; Hendericus Mulder, 3 weken; Harm Engberts, 21 j., Hendericus Lulf, 75 j.; Geert Masselink, weduwnaar van Aaltje Unij, 78 j., Gerrit Jan Berends, 1 j en 6 maanden. — Geh. Hendrik Schutte en Fenna Lufting; Hendrik Benting en Hendrikje Kruimink.

EELDE, 1—31 Mei. Ondertr. Jan ter Borch en Jantien Hartlief; Berend Bos en Jantien Hartlief; Jan Schmidt en Marchien Nijland; Johannes de Swart en Hinderkien Veenhuis. — Geh. Egbert Ubels en Henderkien Elders; Harm Hulzebos en Egberdina Elders; Jan ter Borch en Jantien Hartlief. — Geb. Hindrik, z. van Jan Hassels en Geessien Wiggers; Geert, z. van Arend Polner en Gepke Wagenaar; Jan Kornelis, z. van Willem Hartlief en Anna Sophia Uges; Arend, z. van Lammert Bekkering en Trientje Rode; Maarten, z. van Jacob Mes en Teetsche Feikes Visser. — Overl. Harm Buitkamp, ongeh. 23 j.; Hindrik Hassels, 20 dagen.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, 11 Junij. TARWE stil; 128 ℔ oude witbonte Poolsche f 325; 128 ℔ mindere dito f 290, 132 ℔ nieuwe witbonte dito f 322; 132 ℔ bonte dito f 312; 133 ℔ nieuwe Nassau f 273; 129 ℔ Friesche f 265. — ROGGE onveranderd; 119 ℔ Petersburger f 166 bij partij; 125 ℔ Pruissische f 177. — KOOLZAAD op het Najaar £ ½ lager, Oost-Indisch £ 66; op 9 vaten Olie dadelijk £ 83; in Oct. £ 84. — LIJNZAAD flaauw. — RAAPOLIE flaauw; op 6 weken f 47½; Vliegend f 46¼; 1o. Sept. f 46¾, ½, ¾; Oct. f 47, 46¾, 47; Nov. f 47; Dec. 47¼. — LIJNOLIE niet willig; op 6 weken f 37; Vliegend f 35¾, 1o. September f 36¾, ½; October f 36¾; November en December f 37. — HENNEPOLIE op 6/w. f 40¼; Vliegend f 39. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 86 a 90. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 11½ a f 13.

SCHIEDAM, 10 Junij. MOUTWIJN f 14 per vat contant meer gevraagd. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 17½ a f 18 per vat contant bij partij.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 1858.

	pCt.	11 Junij.	12 Junij.
Nederl. W.S.	2 1/2	64 1/16	64
—	3	76 1/4	76 3/8
—	4	97 7/16	97 7/16
Amort. Synd.	3 1/2	92 3/8	92 3/8
Handelm.	4 1/2	141	140 1/8
O. I. Leening	4	96 7/8	97
Aand. H. Spw.			
— R. —	4 1/2	101 1/4	101
Ned. B.		163	
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	105 3/8	105 1/2
Dito 1831/33	5	92	91 7/8
Cert. 1840	4	87	
— Stieglitz	4	86 3/4	87
— Nieuwe	4		
— 5e Serie	5	98 1/4	98 1/8
— 1855 6eS,	5	101 5/8	101 1/2
— van Ass.	6	65 1/2	65 3/4

	pCt.	11 Junij.	12 Junij.
Polen,			
Aand. fl 500		f 155 1/2	
Obl.	4	81 1/16	81
Spanje, Obl.	1 1/2	26 5/8	26 5/8
Obligatien	3	44 1/16	44
Binnenl.	3	37 15/16	38
Amortisable			
Bewijz. Coup.			
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		
— —	4	61	61
— Metal.	5	75 1/2	75 1/4
— Rente A.	5	87 1/8	87 1/8
— Nation.	5	76	76 1/8
— —	2 1/2	38 3/4	38 5/8
Belgie, Cert.	2 1/2		
Rothschild	2 1/2		
Portug., Obl.	3	46	46
Brazilien	5	99	99
Weener aandeelen	4	316	

11 Junij. De markt leverde geen noemenswaard verschil op met gisteren.

De Grenadasche die aanvankelijk eene nieuwe neiging tot reizing toonden, sluiten als gisteren.

12 Junij. Onbeduidende handel, weinig variatie.

Voeder voor het vee.

Bij de groote schaarschte aan veevoeder, welke zich in het afgeloopen jaar en wederom in het tegenwoordige, door de langdurige droogte, zoo zeer doet gevoelen, ware het te wenschen, dat men door het aankweeken van andere producten uit het plantenrijk als anderzins, dit gebrek, ware het al niet geheel, dan toch gedeeltelijk, zocht te voorkomen.

In andere landen, daar, waar droogе zomers niet zoo zeldzaam zijn, als hier, is men er reeds sints geruimen tijd in geslaagd, zulke planten tot veevoeder aan te kweeken, die van de wisselvalligheden van het weder mindere afhankelijk zijn. Zoo ziet men in Frankrijk de wilde chicory vrij algemeen in gebruik voor veevoeder, eene plant, die bij ons bijna alleen in de hoven wordt gevonden, en voor geneeskundig gebruik wordt geteeld, maar die toch om hare goede en gezonde eigenschappen als voeder voor het vee, overwaardig is meer algemeen bekend te worden.

De chicory-plant groeit weelderig op alle grondsoorten en hare teelt vordert weinig kosten.

Men zaait haar in de lente, alvorens het land eens geploegd te hebben, waarna men het met de egge dekt.

Voor een bunder land neemt men een half mud zaad.

Men kan de chicory, even als klaver, of spurrie, met haver of gerst gemengd, tegelijk of ten minste afgescheiden op denzelfden dag te zaaijen. Wanneer men haar in Maart geheel alleen in een goed bereiden akker zaait, daarna het land goed egt en vlakt, kan men nog datzelfde jaar tweemaal maaijen, en zoo men daarop in den winter het land met korte mest bestrooit, kan men in het volgende jaar dezelve viermaal maaijen.

De eerste snede levert gemiddeld 65 000 pond groen voeder op.

De tweede snede wordt gewoonlijk gehooid, op welk voedsel des winters de schapen zeer gretig zijn, en hetwelk onder ander voeder gemengd, door koebeesten en paarden zeer goed gegeten wordt.

Deze plant weerstaat de sterkste droogte, het guurste en onstuimigste weder. Daar de chicory in de lente zeer vroeg uitschiet, zoo houden hare lange en digte bladen al het vocht in den grond, en beletten alzoo het uitdroogen van den wortel, betwelk het gras, de klaver, spurrie en andere voedersoorten zoo dikwijls doet mislukken.

De strengste vorst en koude brengen aan de plant niet het minste nadeel toe, terwijl reeds vroeg in de lente, wanneer het vee het droogе voeder moede wordt, en het gras door het ongunstig weder nog niet genoeg voorhanden is, deze plant reeds een overvloedig voedsel oplevert.

Wij hopen dat deze bijdrage eenige onzer landbouwers zal uitlokken met deze plant, al is het dan ook op eene kleine schaal, de proef te nemen, terwijl zij den inzender zeer zullen verpligten, door middel van dit blad, het resultaat van hunne bevinding bekend te maken.

GEDRUKT BIJ GRATAMA te ASSEN.